

- ΙΑ'. Εἰς οὐρανός, ἡ δύο εἰσίν; 92.
 ΙΒ'. Τί δήποτε μίαν εἰπὼν τὴν τῶν ὑδάτων συναγωγὴν, πολλὰς μετὰ ταῦτα δηλοῖ; «Συναχθήτω γὰρ, φησὶ, τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν». 93.
 ΙΓ'. Τί δήποτε τὰς οὐκ ἐδωδόμεους βοτάνας βλαστῆσαι προσέταξεν ὁ Θεός; 93.
 ΙΔ'. Τῶν φωστήρων δημιουργηθέντων, τί γέγονε τὸ πρότερον φῶς; 93.
 ΙΕ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Εἰς σημεῖα, καὶ εἰς καιροὺς, καὶ εἰς ἐνιαυτοὺς, καὶ εἰς ἡμέρας; 96.
 ΙΣ'. Τί δήποτε τὰ μὲν φυτὰ πρὸ τῶν φωστήρων ἐποίησε, τὰ δὲ ζῶα μετὰ τούτους; 96.
 ΙΖ'. Τίνος χάριν τὰ μὲν φυτὰ οὐκ ἠλόγησε, τοῖς δὲ ζώοις ἔφη· «Αὐξάνεσθε;» καὶ τὰ ἐξῆς. 97.
 ΙΗ'. Διὰ τί τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετὰ πεποίηκεν ὁ Θεός; 97.
 ΙΘ'. Τίνι ὁ Θεός εἶρηκε· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν ἡμετέραν;» 100.
 Κ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Κατ' εἰκόνα;» 104.
 ΚΑ'. Τί δήποτε διαφερόντως τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἠλόγησεν ὁ Θεός; 117.
 ΚΒ'. Τί ἐστὶ, «Πηγὴ δὲ ἀνέβαιναν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς;» 120.
 ΚΓ'. Εἰ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐμφυσήματος γέγονεν ἡ ψυχὴ, ἐκ τῆς οὐσίας ἄρα τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ἡ ψυχὴ; 121.
 ΚΔ'. Τί δήποτε τὸν παράδεισον ἐφύτευσεν ὁ Θεός μέλλων ἐκεῖθεν τὸν Ἀδὰμ διὰ τὴν ἁμαρτίαν εὐθὺς ἐξορίζειν; 121.
 ΚΕ'. Τινὲς ἐν οὐρανῷ φασὶ τὸν παράδεισον εἶναι. 121.
 ΚΣ'. Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, καὶ τὸ ξύλον τὸ εἰδέναι γνωστὸν καλοῦ καὶ πονηροῦ, νοητὰ χρῆ λέγειν, ἢ αἰσθητά; 124.
 ΚΖ'. Οὐκ οὖν εἶχον τὴν γνῶσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, πρὸ τῆς τοῦ ἀπειρημένου καρποῦ μεταλήψεως; 124.
 ΚΗ'. Πῶς οὖν μετὰ τὴν βρώσιν ἔγνωσαν ὅτι γυμνοὶ ἦσαν; πρὸ γὰρ τῆς βρώσεως ταύτην οὐκ εἶχον τὴν αἴσθησιν; 125.
 ΚΘ'. Πῶς ἐκ τοῦ παραδείσου φησὶν ὁ Μωϋσῆς τὸν Τίγριν ἐξίεναι, καὶ τὸν Εὐφράτην, οὓς φασὶ τινες ἐκ τῶν ὁρῶν ἀναβλύζειν τῆς Ἀρμενίας; 125.
 Α'. Τί δήποτε ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἀδὰμ τὴν γυναῖκα διέπλασεν. 128.

- ΑΑ'. Εἰ φρόνιμος ὁ ὄφις, καὶ ἐπαινούμενος· μόριον γὰρ ἡ φρόνησις ἀρετῆς. 128.
 ΑΒ'. Ἄλογος ὢν ὁ ὄφις πῶς διελέχθη τῇ Εὐᾷ; 129.
 ΑΓ'. Τί ἐστὶ, «Διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν δύο;» 129.
 ΑΔ'. Τί δήποτε τοῦ διαβόλου τὴν ἀπάτην προσεγκόντος, ὁ ὄφις καλάζεται; 129.
 ΑΕ'. Διὰ τί δὲ τὸν ὄφιν ἐδημιούργησεν ὁ Θεός, ὄργανον αὐτὸν προσιδῶς τῆς πονηρίας ἐσόμενον; 132.
 ΑΣ'. Διὰ τί δὲ τὸν διάβολον ἐποίησε, εἰδῶς τοιοῦτον ἐσόμενον; 132.
 ΑΖ'. Ἀγαθὸν τὸν Θεὸν ὀνομάζοντες, πῶς αὐτῷ περιάπτετε τοσαύτην ἀποτομίαν; Ὡμότης γὰρ καὶ ἀπηνείας, τὸ διὰ βρώσιν ὀλίγην τοσαύτην ἐπενεγκεῖν τιμωρίαν, οὐ τοῖς ἡμαρτηκόσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐξ ἐκείνων βεβλασθηκόσι. 132.
 ΑΗ'. Τίνος ἕνεκα, τοῦ Θεοῦ εἰρηκότος, ἡ δ' ἂν ἡμέρᾳ φάγη ἀπὸ τοῦ ξύλου, θανάτῳ ἀποθανῇ, οὐκ εὐθὺς ἀπέθανε τὴν ἐντολὴν παραβάς; 137.
 ΑΘ'. Τοὺς χιτῶνας τοὺς δερματίνους τί νοητέον; 137.
 Μ'. Τί ἐστὶ τὸ, «Ἰδοὺ γέγονεν Ἀδὰμ ὡς εἰς ἐξ ἡμῶν;» 141.
 ΜΑ'. Εἰ ἐλυπήθη Κάϊν, μὴ δεχθέντων τῶν παρ' αὐτοῦ προσενεχθέντων, δῆλον ὅτι μετεμελήθη τῶν γὰρ μεταμελουμένων ἡ λύπη. 144.
 ΜΒ'. Ποῖον σημεῖον ἔθετο τῷ Κάϊν ὁ Θεός; 144.
 ΜΓ'. Τίνα ὁ Κάϊν ἔσχε γυναῖκα; 144.
 ΜΔ'. Τίνας ἀνείλεν ὁ Λάμεχ; 145.
 ΜΕ'. Ποῦ μετέθηκεν ὁ τῶν ὄλων Θεὸς τῶν Ἑνὸς; 145.
 ΜΣ'. Τί δὴ τοῦ Ἀδὰμ ἡμαρτηκότος, Ἀβελ ὁ δίκαιος ἐτελεύτησε πρῶτος; 145.
 ΜΖ'. Τίνας υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κέκληκεν ὁ Μωϋσῆς; 148.
 ΜΗ'. Τίνας καλεῖ γίγαντας ἡ θεία Γραφή; 152.
 ΜΘ'. Διὰ τί πολὺν χρόνον ἔζων οἱ παλαιοί; 152.
 Ν'. Τί δήποτε τῷ κατακλυσμῷ τὰ τῶν ἀνθρώπων πλήθη διέφθειρεν; 152.
 ΝΑ'. Τί ἥσθιεν ἐν τῇ κιβωτῇ τὰ θηρία; 153.
 ΝΒ'. Πῶς νοητέον τὸ, «Ἐμνήσθη Κύριος τοῦ Νῶε;» 156.
 ΝΓ'. Τί ἐστὶν, «Ὡσφράνθη Κύριος ὁσμὴν εὐωδίας;» 156.